

Decyzja
Prezydium KK
nr 64/21

ws. opinii do poselskiego projektu Ustawy o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID- 19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (zmiana art. 53 §1 pkt 1)

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” opiniuje negatywnie projekt *Ustawy o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID- 19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych* zgłoszony przez grupę posłów (poseł upoważniony p. Agnieszka Dziemianowicz – Bąk).

Zgodnie z projektem ustawy proponuje się, aby w czasie trwania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, od dnia ogłoszenia danego stanu, zawieszony był bieg terminów, o których mowa w art. 53 §1 pkt 1 Kodeksu pracy, dotyczących możliwości rozwiązania umowy o pracę w trybie natychmiastowym z przyczyn niezawinionych przez pracownika.

W ocenie Prezydium KK przedstawiony projekt ustawy ma dwa podstawowe mankamenty uniemożliwiające jego akceptację.

Po pierwsze, projekt nie rozwiązuje problemu, który zarysowany jest przez projektodawcę, a więc zagrożenia jakie mogą stanowić pojawiający się w zakładzie pracownicy pomimo występowania u nich objawów chorobowych COVID-19. Całkowicie podzielamy przekonanie, że sytuacje takie zachodzą i stanowią zagrożenie dla bezpieczeństwa innych osób, w tym współpracowników. Sytuacji tej jednak w żaden sposób nie zmieni zawieszenie terminów z art. 53 §1 pkt 1. Jak wiadomo, czas przechodzenia choroby COVID-19 nie zbliża się do tych okresów określonych w Kodeksie pracy. Tak więc, nie możemy podzielić poglądu wyrażonego w uzasadnieniu projektu, że uchwalenie ustawy przyczyni się do skuteczniejszej walki z obecną epidemią oraz w pełniejszy sposób pozwoli na realizację prawa do bezpiecznych i higienicznych warunków pracy.

Po drugie, projektodawcy proponują retroaktywność nowych przepisów, gdyż zawieszenie terminów miałyby mieć miejsce od chwili ogłoszenia stanu epidemii (lub zagrożenia epidemicznego). Jednakże taki stan został ogłoszony 20 marca 2020 r. i od tego czasu doszło zapewne do rozwiązywania umów o pracę w trybie art. 53 §1 pkt 1 Kp. Brak propozycji jakichkolwiek przepisów dotyczących sytuacji, gdy pracodawca złożył oświadczenie woli o rozwiązaniu umowy o pracę po ogłoszeniu stanu epidemii a przed wejściem w życie ustawy, stanowi tak poważny mankament projektu, że nie ma możliwości jego racjonalnej oceny. Być może projektodawcy zakładają jakąś formę automatycznego przywrócenia do pracy pracowników, z którymi umowy zostały rozwiązane. Takiej propozycji zabrakło jednak w przedstawionym projekcie ustawy.

Zwracamy jednocześnie uwagę, że obecna sytuacja ujawniła z całą mocą niebezpieczeństwa wynikające z nieadekwatności obecnych norm w Kodeksie pracy dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy. W naszej ocenie wymagają one pilnej nowelizacji. Można wskazać na dwa obszary fundamentalne dla budowy całego systemu: poprawa art. 304 Kp. w celu zagwarantowania prawa do BHP ogółowi osób znajdujących się na rynku pracy (w tym osób zatrudnionych poprzez platformy internetowe) oraz art. 237(15) Kp. w zakresie upoważnień ustawowych do wydawania rozporządzeń.

Gdańsk, 18 maja 2021 r.

Prezydium KK

NSZZ „Solidarność”

SEKRETARZ
KK NSZZ „Solidarność”

Ewa Zydorek